

Када нам се у „стара времена“ није допао неки потез политичара говорили бисмо „... ех, да Тиле/Слоба зна шта ови раде...“. Мислили смо, или нам је било лакше да тако мислимо, да су њих двојица поштени, часни и храбри људи, а они њихови сарадници који их обмањују – да су криви и за пропаст петољетки, и за Устав '74, и за пропаст Зајма за препород, и за изгубљене ратове... Данас имамо широку лепезу странака са различитим програмима који нуде све и свашта, па ако се неке не свиђа потез који је повукао врх неке странке, он без проблема може за свог фаворита изабрати неког другог. И тако, због оваквих странака које су у сталној предизборној кампањи, све се претвара у један мање или више успешан политички маркетинг који замајава грађане и због кога једино задрти социјалисти и радикали – којима се сада придружују неке демократе корумпирани радним местима, повољним кредитима итд. – нису слушајући мноштвом понуда са свих страна.

Ових дана, Демократска странка Србије покренула је кампању у којој организује протесте у војвођанским градовима против Статута АП Војводине који та странка сматра сепаратистичким. Као симпатизер имена, лика и дела др Војислава Коштунице, морам да се запитам:

Држи ли тај човек и даље (ако је икад држао) у својим рукама конце у ДСС-у? Изађе ли некад на улицу, до продавнице, кафане да лично чује шта људи говоре, или се задовољава оним што чује од сарадника? Свако зна да је у питању ово друго, и Коштуница у томе није усамљен, исто раде и други страначки лидери, нарочито они који су некад били у власти, па су се том приликом многима замерили и није им баш свеједно кад се без обезбеђења сретну са онима које су „усрећили“. Међутим, Војислав Коштуница није карактеристичан српски политичар и зато би требало да се мало „спусти“ у народ и чује шта његови бирачи мисле. Ови који су смислили ове „масовне народне протесте широм Војводине“ њему лично задају *coup de grace*.

Јуче је у Панчеву одржан јавни протест пред „неколико десетина људи“, како је јавио Б-92. Ма шта да мислимо о овој станици, чињеница је да не лажу о ономе што је лако проверљиво, па због тога верујем у ову вест. Уосталом, ништа не би променило ни да је било „неколико стотина људи“. Да би такав протест изазвао неку последицу (по власт) он мора бити масован, а на њему је обавезно присуство најмање „неколико хиљада људи“ које властодршци не би могли да занемаре, јер би та маса лако могла да крене према њиховим Бастиљама.

Онај ко није сигуран да на скупу може да обезбеди присуство неколико *хиљада* људи, не би требао да организује окупљања те врсте. То само девалвира идеју за коју би ДСС да придобије људе. Да појасним: када неко у граду од неколико десетина хиљада грађана на јавном скупу (који би требао да покаже власти неслагање са једним сепаратистичким актом) окупи „неколико десетина“, онда шаље супротну поруку. А то је да нема масовног противљења Статуту. На страну шта свако од нас приватно о томе мисли, важно је оно шта се види у јавности, поготово у земљи где је ситуација у медијима оваква каква је код нас, где право гласа има само ЕВРОпска опција.

Због тога би организовање трибина, ако треба једном недељно, на које би чланови странке доводили своје рођаке и познанике који би могли да постављају питања гостима, који би опет морали да буду ауторитети у својој струци, а не политичари који подилазе бирачима, било пуно корисније. ДСС је странка која нема упориште у „широким народним масама“, делом и због тога јер је у своје редове после 5. октобра примила многе социјалисте који су тражили новог газду. А врх странке (Коштуница) се није удостојио да бирачима објасни зашто је то урађено. Да буде јасно – нису ти социјалисти дошли у ДСС као грађани који су у програму те странке нашли идеје блиске свом менталном склопу. Дошли су као „кадрови“ који су у ДСС-у потражили и добили заштиту од политичког прогона и којима је ДСС дао трансфузију и продужио живот. Сада исти ти људи, који схвативши да утицај ДСС-а вртоглаво пада, налазе нове газде и организујући оваква „дешавања“ заправо раде у корист ДС-а и њених сателита, а на штету националне опције и грађана Србије на крају баладе.

Дакле, ако се Главни одбор ДСС-а *лично* не спусти у базу и не ступи у контакт са бирачима, уместо што усваја извештаје из општинских одбора који се „фризирају“ да би се у врху странке стекле симпатије – лоше им се пише. После првих избора моћи ће да затворе дућан.